

ยุทธศาสตร์ แนวทางและเป้าหมายการพัฒนากิจการโทรคมนาคม

จากการวิเคราะห์ และประเมินสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคม ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมโทรคมนาคม สามารถกำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการพัฒนากิจการโทรคมนาคมของประเทศ ที่สอดคล้องกับกฎหมาย และแผนหลักของประเทศ เพื่อให้เกิดผลที่ต่อเนื่องจากแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมฉบับที่ 1 ได้ดังนี้

1. ด้านการแข่งขันอย่างเสรีเป็นธรรม

1.1 บริบทการเปลี่ยนแปลงและผลต่อการแข่งขันการประกอบกิจการโทรคมนาคม

การพัฒนากิจการโทรคมนาคมเพื่อให้มีการแข่งขันการประกอบกิจการโทรคมนาคมอย่างเสรีเป็นธรรมในช่วงเวลา 3 ปีที่ผ่านมา เป็นการวางรากฐานการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคมเพื่อให้มีการแข่งขันอย่างเสรีเป็นธรรมในระยะต่อไป โดย กทช. ได้วางกรอบหลักเกณฑ์ กฎกติกาต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตาม อาทิ หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมประเภทต่าง ๆ มาตรการป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน หลักเกณฑ์การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบริการในกิจการโทรคมนาคมที่สะท้อนต้นทุน และกำกับดูแลราคาค่าบริการให้สมเหตุสมผล การกำหนดเพดานขั้นสูงของค่าบริการ รวมทั้งได้มีการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมจำนวน 46 รายและใบอนุญาตประกอบกิจการอินเทอร์เน็ตจำนวน 64 ราย (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2550)

จากการวางหลักเกณฑ์และการดำเนินการด้านการส่งเสริมการแข่งขันอย่างเสรีเป็นธรรมดังกล่าว ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ส่งผลต่อความก้าวหน้าในกิจการโทรคมนาคมและเกิดประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องในกิจการโทรคมนาคม ดังนี้

1) ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมและผู้ประกอบกิจการอินเทอร์เน็ตมีโอกาสในการลงทุนประกอบการให้บริการมากยิ่งขึ้น และก่อให้เกิดการขยายตัวในอุตสาหกรรมโทรคมนาคม จะเห็นได้จากจำนวนผู้ลงทุนในธุรกิจโทรคมนาคมเพิ่มมากขึ้น และจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เพิ่มขึ้นจาก 28.41 ล้านคนในปี 2548 เป็น 43.37 ล้านคนในปี 2550 และผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตจาก 7 ล้านคนในปี 2547 เป็น 11.9 ล้านคนในปี 2550 (ข้อมูล : IDC Thailand)

2) ผู้ประกอบการมีความมั่นใจในการประกอบกิจการโทรคมนาคม ผู้ประกอบการรายย่อยและรายใหม่สามารถแข่งขันกับรายใหญ่และรายเก่าได้เพิ่มขึ้น จะเห็นได้จากระดับการ

แข่งขันในปี 2550 ที่ดีขึ้นกว่าในปี 2548 เป็นลำดับ โดยตัวเลขดัชนี Hefindahl-Hirschman Index (HHI) ของบริการโทรคมนาคมหลักทั้งสามบริการ ได้แก่ บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ โทรศัพท์ประจำที่ และบริการอินเทอร์เน็ต ที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง อาทิ บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มีค่าดัชนี HHI ในปี 2548 เท่ากับ 3,988.84 ลดลงเหลือ 3,654.97 ในปี 2550 (ข้อมูลจากการคำนวณ) และผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหญ่มีส่วนแบ่งตลาดที่ลดลง อาทิ บมจ. แอดวานซ์ อินโฟร์เซอร์วิส มีส่วนแบ่งตลาดของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในปี 2548 คิดเป็นร้อยละ 54.44 ปี 2549 คิดเป็นร้อยละ 51.42 และปี 2550 คิดเป็นร้อยละ 48.49 (ข้อมูล : IDC Thailand)

3) ในส่วนประชาชนผู้ใช้บริการสามารถเลือกใช้บริการกับผู้ให้บริการได้หลากหลายมากขึ้น ได้รับบริการที่มีคุณภาพดีขึ้น และอัตราค่าบริการที่ถูกลง อาทิ ราคาค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่และบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในไตรมาสที่ 1 ของปี 2548 อัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อเดือนอยู่ประมาณ 1,099 บาทต่อเดือน และบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ผู้บริโภคต้องจ่ายค่าบริการรายเดือนประมาณ 793 บาทต่อเดือน ลดลงเหลือ 796 บาท และ 721 บาทในไตรมาสที่ 1 ของปี 2550 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามจากการพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมโทรคมนาคมทั้งในประเด็นด้านการเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย โครงสร้างการกำกับดูแล สภาพตลาดโทรคมนาคมที่คำนึงถึงการแข่งขันในการให้บริการโทรคมนาคม การถือหุ้นของผู้ให้บริการโทรคมนาคมของภาครัฐ สัญญาร่วมการงานฯ ประสิทธิภาพในการให้บริการของผู้ให้บริการโทรคมนาคม และการประเมินผลการส่งเสริมการแข่งขัน ในช่วงที่ผ่านมา กล่าวได้ว่าตลาดโทรคมนาคมของประเทศไทยในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดในการพัฒนาการให้บริการโทรคมนาคมของประเทศทั้งในเชิงโครงสร้าง กฎหมาย และสภาพแวดล้อมการให้บริการ ซึ่งมีผลต่อการส่งเสริมการแข่งขันเสรีอย่างเท่าเทียมกันในตลาดโทรคมนาคม โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) ปัญหาเชิงโครงสร้าง

สัญญาสัมปทานเดิม และความได้เปรียบในเรื่องการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์โครงข่าย รวมทั้งการมีโครงข่ายเป็นของตนเอง ของผู้ให้บริการที่เคยเป็นรัฐวิสาหกิจเดิมอย่าง บริษัท ทีโอที จำกัด(มหาชน) และ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ทำให้การผูกขาดในเชิงโครงสร้างพื้นฐานยังคงดำรงอยู่ในตลาดโทรคมนาคมของไทย การผูกขาดเชิงโครงสร้างที่เกิดจากเงื่อนไขของสัญญาร่วมการงานฯ ที่ บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท โทรคมนาคม ได้ทำกับผู้ร่วมการงานภาคเอกชน ไม่สอดคล้องกับหลักการและกรอบแนวทางการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม เป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันที่เสรีและเป็นธรรม

ผลจากการทำสัญญาร่วมการงานกับภาคเอกชนในลักษณะ BTO (Build-Transfer-Operate) และลักษณะอื่น ๆ เพื่อให้บริการโทรคมนาคมต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์ประจำที่

โทรศัพท์เคลื่อนที่ อินเทอร์เน็ต และการให้บริการโครงข่าย เป็นต้น ทำให้ผู้ให้บริการโทรคมนาคมภาครัฐยังคงมีอำนาจเหนือกว่าผู้ให้บริการภาคเอกชนที่เป็นคู่สัญญาในการควบคุมและกำกับดูแลการดำเนินงานจนส่งผลกระทบต่อการแข่งขันในระดับหนึ่ง รวมทั้งผู้ให้บริการภาครัฐยังคงมีข้อได้เปรียบในการแข่งขัน เนื่องจากมีรายได้มาจากทั้งในส่วนที่ดำเนินการเอง และในส่วนที่ได้รับจากผู้ร่วมดำเนินงานในรูปแบบของส่วนแบ่งรายได้

2) ความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมกัน และการปรับพื้นฐานการประกอบกิจการโทรคมนาคมของประเทศให้สามารถเข้าสู่ระบบการแข่งขันเสรีบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกันของผู้ให้บริการ

ผู้ประกอบการให้บริการโทรคมนาคมแต่ละรายมีพื้นฐานและเงื่อนไขของการให้บริการที่แตกต่างกัน ตามเงื่อนไขของสัญญาสัมปทานที่มีความแตกต่างและไม่สอดคล้องกับแนวทางการกำกับดูแลและส่งเสริมการแข่งขัน จนก่อให้เกิดข้อจำกัดและอุปสรรคในการดำเนินงานทั้งในส่วนของผู้กำกับดูแล ผู้ประกอบการ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การแข่งขันของผู้ประกอบการโทรคมนาคมในปัจจุบัน ยังเป็นการแข่งขันแบบเสรีที่ไม่เป็นธรรมเท่าที่ควร เพราะเป็นการแข่งขันที่อยู่บนพื้นฐานที่ไม่เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะผู้ให้บริการรายเดิมที่มีความได้เปรียบในเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน จึงจำเป็นจะต้องการปรับพื้นฐานการประกอบกิจการโทรคมนาคมของประเทศให้สามารถเข้าสู่ระบบการแข่งขันเสรีบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกัน

3) การผูกขาดและการกีดกันการแข่งขัน

การให้บริการโทรคมนาคมในบางตลาดคงมีผู้มีอำนาจเหนือตลาดที่มีการผูกขาดและมีพฤติกรรมกีดกันการแข่งขันหรือการกระทำที่ไม่เป็นธรรม เช่น การเลือกปฏิบัติ การขายพ่วงบริการ การถือหุ้นไขว้ การรวมกันในแนวตั้ง การกีดตันราคา ทำให้การแข่งขันไม่เป็นธรรมและไม่สามารถแข่งขันกันได้

4) การส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่ให้เข้าสู่ธุรกิจและคุ้มครองผู้ประกอบการรายย่อย

ในปัจจุบัน แม้ว่าจะได้ออกกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อจะส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายใหม่สามารถเข้าสู่ตลาดได้ แต่ก็ยังไม่มีมาตรการในส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งมาตรการ การส่งเสริมและการคุ้มครองผู้ประกอบการรายย่อยยังไม่เป็นรูปธรรมมากพอที่จะก่อให้เกิดการส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการรายเล็กสามารถเข้าไปแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ได้อย่างเป็นรูปธรรม

5) การกำกับดูแล อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบริการฯ

ปัจจุบันอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบริการ ในบางตลาดมีการแข่งขันทางด้านราคาและเป็นไปตามกลไกของตลาด แต่โดยทั่วไปแล้วราคายังไม่สะท้อนต้นทุน และสะท้อนประสิทธิภาพในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการ และผู้ประกอบการแต่ละรายมีต้นทุนค่าธรรมเนียมและค่าบริการที่ไม่เท่ากัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังมองว่าในการกำหนดโครงสร้างค่าตอบแทนนั้น ยังอิงเชิงวิชาการมากเกินไป ในขณะที่อุตสาหกรรมโทรคมนาคมของประเทศไทยยังก้าวไปไม่ถึง ประกอบกับอำนาจต่อรองของผู้ประกอบการแต่ละรายก็มีไม่เท่ากัน

ดังนั้น แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมฉบับที่ 2 ในช่วง 3 ปีข้างหน้า จึงมุ่งเน้นการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมฉบับที่ 1 ทั้งในส่วนของ การออกหลักเกณฑ์ กฎกติกา ที่จำเป็นให้สมบูรณ์ครบถ้วน การดำเนินการเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำและไม่เท่าเทียมกันในการประกอบกิจการโทรคมนาคม และดำเนินการกำกับดูแลตามหลักเกณฑ์ กฎกติกา ที่ได้วางไว้ เพื่อให้การประกอบกิจการโทรคมนาคมมีการแข่งขันอย่างเสรี เป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

1.2 ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงาน

เพื่อผลักดันให้เกิดการแข่งขันเสรีอย่างเป็นธรรมให้เป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง บนพื้นฐานที่เท่าเทียมกัน และผู้ประกอบการสามารถเข้าสู่ตลาดได้โดยไม่ถูกกีดกันหรือถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบการที่มีอำนาจเหนือตลาด ในระยะ 3 ปีข้างหน้า กทช. ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการแข่งขันเสรีอย่างเป็นธรรมไว้ 2 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การส่งเสริมการเข้าสู่ตลาด

มุ่งเน้นผลักดันให้เกิดกลไกที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมกันแก้ไขปัญหาและข้อจำกัดเชิงโครงสร้าง รวมทั้งออกหลักเกณฑ์การกำกับดูแลด้านการแข่งขันให้มีความครบถ้วนและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ตลอดจนพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์การกำกับดูแลด้านการแข่งขันที่มีอยู่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพข้อเท็จจริงมากยิ่งขึ้น

เป้าหมายยุทธศาสตร์

จำนวนผู้ให้บริการโทรคมนาคมสามารถเข้าสู่ตลาดมากขึ้น และสามารถแข่งขันได้อย่างแท้จริงตามกลไกของตลาด

แนวทางการดำเนินงาน

1. สร้างกลไกความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาผูกขาดเชิงโครงสร้าง โดยจะต้องทำงานร่วมกับรัฐบาล หน่วยงานรัฐ คู่สัญญาร่วมการงานทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. สร้างการตระหนักรู้ถึงแนวนโยบาย หลักเกณฑ์ มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันการประกอบกิจการโทรคมนาคม
3. ส่งเสริมให้มีผู้ประกอบการโทรคมนาคมมากขึ้น โดย
 - 3.1 ออกหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาตเพิ่มเติม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริการที่ใช้เทคโนโลยีใหม่
 - 3.2 กำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนสำหรับบริการพื้นฐานที่จำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริการโทรศัพท์ประจำที่ และระบบโครงข่ายสาย ที่นับเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญสำหรับระบบโทรคมนาคมในภาพรวม ทั้งนี้อาจรวมถึงการสนับสนุนในการให้บริการทั่วถึง และการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการใช้ทรัพยากรโทรคมนาคมที่ต่ำกว่าบริการประเภทอื่นๆด้วย
4. กำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนสำหรับการให้บริการโครงข่ายที่สามารถรองรับบริการในอนาคต (NGN)
5. ทบทวน ปรับปรุง กฎเกณฑ์ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีกลไกความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ที่สามารถแก้ไขปัญหาการผูกขาด ปัญหาเชิงโครงสร้างได้อย่างเป็นรูปธรรม
2. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวนโยบาย หลักเกณฑ์ มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันการประกอบกิจการโทรคมนาคม ให้แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
3. มีหลักเกณฑ์การอนุญาตการประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ เช่น 3G , WiMAX , NGN, Mobile Virtual Network Operators : MVNOs, IDD บริการโทรคมนาคมผ่านดาวเทียม เป็นต้น
4. มีมาตรการส่งเสริมการลงทุนการให้บริการโทรคมนาคมพื้นฐาน อาทิ บริการโทรศัพท์ประจำที่ และระบบโครงข่ายสาย และการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการใช้ทรัพยากรโทรคมนาคมที่ต่ำกว่าบริการประเภทอื่นๆ

5. มีมาตรการส่งเสริมการลงทุนการให้บริการโครงข่ายที่สามารถรองรับบริการในขนาดสูง เช่น การบริการโครงข่าย Next Generation Network (NGN)

6. มีหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม และบริการอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมและทันสมัยมากยิ่งขึ้น

7. มีอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่มีความเหมาะสมกับประเภท และบริการโทรคมนาคม โดยไม่เป็นภาระต่อผู้รับใบอนุญาต

8. มีกระบวนการออกใบอนุญาตที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับลักษณะและประเภทของใบอนุญาต

ยุทธศาสตร์ ที่ 2 : การส่งเสริมการแข่งขันในตลาดบริการต่าง ๆ

มุ่งเน้นให้เกิดการแข่งขันทั้งในระดับโครงข่าย และบริการ โดยออกหลักเกณฑ์ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการให้ผู้ให้บริการโทรคมนาคมทั้งที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองและที่ไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเองสามารถแข่งขันให้บริการกันได้อย่างแท้จริง ตลอดจนบังคับใช้หลักเกณฑ์การกำกับดูแลด้านแข่งขันเสรีอย่างเป็นธรรมให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง

เป้าหมายยุทธศาสตร์

ระดับการแข่งขันทั้งในระดับโครงข่าย (Network Based Competition) และบริการ (Service Based Competition) เพิ่มขึ้นในระดับที่สามารถแข่งขันได้อย่างเป็นธรรม

แนวทางการดำเนินงาน

1. กำกับดูแลเฉพาะตลาดที่ยังไม่มีการแข่งขันหรือมีการกระทำที่กีดกันการแข่งขันจากผู้ให้บริการที่มีอำนาจเหนือตลาดเพื่อลดอุปสรรคและส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันอย่างแท้จริง

2. สร้างมาตรฐานการให้บริการ Roaming ในระดับภูมิภาค (Preferential ASEAN Roaming)

3. บังคับใช้กฎระเบียบอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อสถานการณ์ เพื่อลดอุปสรรคและส่งเสริมการแข่งขันที่เสรีและเป็นธรรม

4. ผลักดันให้ผู้ให้บริการที่มีโครงข่าย ให้บริการโครงข่ายในลักษณะแบบแยกส่วน (Unbundling) เพื่อสนับสนุนให้ผู้ให้บริการที่ไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเองเข้าสู่ตลาดได้มากขึ้น

5. ออกหลักเกณฑ์ที่จำเป็นเพิ่มเติม เช่น มาตรการส่งเสริมการแข่งขัน ในลักษณะ Ex-ante เพื่อให้สามารถกำกับดูแลผู้ให้บริการโทรคมนาคมตามศักยภาพและอิทธิพลที่มีต่อตลาดได้อย่างแท้จริง หลักเกณฑ์การ Roaming หลักเกณฑ์ด้านสิทธิแห่งชาติ หลักเกณฑ์การคงสิทธิเลข

หมาย (Number Portability) และหลักเกณฑ์การจัดทำบัญชีต้นทุนและการแยกประเภทบัญชี เป็นต้น

6. ทบทวน ปรับปรุง กฎเกณฑ์ให้มีความเหมาะสมกับสภาพข้อเท็จจริง ตลอดจนสอดคล้องกับโครงสร้างของกฎหมายมากยิ่งขึ้น โดยให้ความสำคัญกับแนวทางการกำกับดูแล ที่ให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลเท่าที่จำเป็น ซึ่งอาจรวมถึงการกำกับดูแลในลักษณะ Co-regulation และ Self-regulation ด้วย

7. ส่งเสริมให้มีการแข่งขันการให้บริการอินเทอร์เน็ตอย่างเป็นรูปธรรม

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีหลักเกณฑ์ มาตรการ และแนวทางส่งเสริมการแข่งขันการประกอบกิจการ โทรคมนาคม ที่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน และสภาพแวดล้อมการแข่งขัน อันจะนำไปสู่ การกำกับดูแลในแบบ Co-regulation หรือ Self-regulation

2. ระดับการแข่งขันในแต่ละตลาดเพิ่มขึ้น

3. มีมาตรฐานการให้บริการ Roaming ในระดับภูมิภาค (Preferential ASEAN Roaming)

4. มีมาตรการที่ส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันการให้บริการอินเทอร์เน็ตอย่างแท้จริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประชาชนได้รับบริการโทรคมนาคมที่มีคุณภาพ ราคายุติธรรม

2. ประชาชนมีทางเลือกในการรับบริการโทรคมนาคมตามความต้องการ

3. การประกอบกิจการโทรคมนาคมของประเทศมีประสิทธิภาพและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

4. เพิ่มระดับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

5. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนจากการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการ โทรคมนาคมที่มี คุณภาพและหลากหลาย

2. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม

2.1 บริบทการเปลี่ยนแปลงและผลต่อการบริหารจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม

การแข่งขันการประกอบกิจการโทรคมนาคมในปัจจุบันมิใช่เพียงการแข่งขัน ภายในประเทศเท่านั้น แต่เป็นการแข่งขันในระดับระหว่างประเทศ ประกอบกับการเปิดเสรี การค้าภาคบริการส่งผลให้ต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนประกอบธุรกิจโทรคมนาคมใน

ประเทศไทยได้ ดังนั้นธุรกิจโทรคมนาคมจึงเป็นบริการที่จำเป็นต้องมีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมเพื่อยังประโยชน์แก่ผู้บริโภค ซึ่งการจัดสรรทรัพยากรโทรคมนาคมที่เหมาะสมจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการแข่งขันได้

ทรัพยากรคลื่นความถี่เป็นทรัพยากรโทรคมนาคมที่ถูกจำกัดด้วยคุณลักษณะทางเทคนิค และคุณลักษณะทางธรรมชาติในแต่ละย่านของคลื่นความถี่ ทรัพยากรคลื่นความถี่เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ ควรให้มีการใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในทุกๆด้าน ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ ความปลอดภัย และความมั่นคงของรัฐ ในช่วงเวลาที่ผ่านมา การจัดสรรคลื่นความถี่ หรือการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ใช้วิธีการ “มาก่อน ได้ก่อน” หรือ “First come first served” เนื่องจากยังไม่มีขีดความขาดแคลน แต่ในระยะต่อมาเมื่อเทคโนโลยีโทรคมนาคมได้พัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ผู้บริโภคมีความต้องการใช้บริการแบบไร้สายในลักษณะทุกที่ทุกเวลา ซึ่งจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีที่ใช้ทรัพยากรคลื่นความถี่เท่านั้น ทำให้ความจำเป็นในการใช้งานทรัพยากรคลื่นความถี่ซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด มีมากขึ้น และไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

ดังนั้น เพื่อให้มีการใช้งานทรัพยากรคลื่นความถี่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเพียงพอต่อความต้องการในอนาคต จึงต้องปฏิรูประบบการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เป็นไปตามกลไกตลาด (Market –based approach) สะท้อนมูลค่าของคลื่นความถี่อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

ในส่วนของทรัพยากรเลขหมายโทรคมนาคมซึ่งมีความต้องการใช้งานเพิ่มมากขึ้น กทช. ได้จัดทำแผนเลขหมายโทรคมนาคม หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเลขหมายโทรคมนาคมให้แก่ผู้ประกอบการ รวมทั้งได้มีการปรับเปลี่ยนเลขหมายโทรคมนาคมจาก 9 หลักเป็น 10 หลักเพื่อรองรับความต้องการใช้งานให้เพียงพอใน 30 ปีข้างหน้า ทำให้ในปัจจุบันมีผู้ใช้บริการโทรคมนาคมเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก อาทิ เลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่เพิ่มขึ้นจาก 3 ปีที่แล้วมากกว่า 10 ล้านเลขหมาย (ข้อมูล : IDC Thailand)

นอกจากนี้ปัจจุบันการหลอมรวม ซึ่งหมายถึงความถึงการหลอมรวมทั้งด้านธุรกิจบริการ และเทคโนโลยี ทำให้การจำแนกลักษณะการใช้ทรัพยากรคลื่นความถี่และเลขหมายโทรคมนาคมตามบริการเป็นไปได้ยาก รวมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายความเร็วสูงมุ่งไปสู่ IP-platform จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการทรัพยากรโทรคมนาคมที่มีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

2.2 ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงาน

เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรโทรคมนาคมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสม บนพื้นฐานความเป็นธรรม โปร่งใส สามารถปรับตัวต่อสถานการณ์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สนองต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมของไทย และ

ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสาธารณะ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานในการบริหารจัดการทรัพยากรโทรคมนาคมไว้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมให้มีทรัพยากรโทรคมนาคมสำหรับการให้บริการโทรคมนาคมเชิงพาณิชย์อย่างเพียงพอและเหมาะสม

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีแผนการบริหารและการจัดสรรทรัพยากรโทรคมนาคมเพื่อให้บริการโทรคมนาคมในเชิงพาณิชย์เพียงพอต่อความต้องการของตลาด

แนวทางการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมให้มีการอนุญาตให้ใช้ทรัพยากรโทรคมนาคม ที่สามารถสนองต่อการใช้งานในกิจการโทรคมนาคมที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์และเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม โดยคำนึงถึงความคุ้มค่า ประหยัด และมีประสิทธิภาพสูงสุด
2. ปรับปรุงหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ สำหรับกิจการโทรคมนาคมที่สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ และตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ
3. ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้ใช้ทรัพยากรโทรคมนาคมที่เหมาะสมตามประเภทลักษณะการใช้งาน และมูลค่าทางเศรษฐกิจ
4. เพิ่มขีดความสามารถในการกำกับดูแลและการบังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement) เพื่อให้การใช้ทรัพยากรโทรคมนาคมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด
5. พัฒนาหลักเกณฑ์เพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรโทรคมนาคมอย่างเสรี (Liberalization) สอดคล้องและเป็นไปตามกลไกตลาด (Market –based approach)
6. พัฒนาหลักเกณฑ์การจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อประชาชนและเพื่อกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจและฉุกเฉิน

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีแผนแม่บทบริหารคลื่นความถี่สำหรับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมภายใน 1 ปีนับตั้งแต่มีคณะกรรมการร่วมฯ
2. มีตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ ภายใน 1 ปีนับตั้งแต่มีคณะกรรมการร่วมฯ
3. มีแนวทางการจัดสรรทรัพยากรโทรคมนาคมอย่างเสรี ที่เป็นไปตามกลไกตลาด (Market –based approach) ภายในปี 2551
4. มีการจัดสรรความถี่วิทยุสำหรับเทคโนโลยี 3G และ BWA ภายในปี 2552

5. มีระบบการตรวจสอบเฝ้าฟังความถี่วิทยุที่มีประสิทธิภาพ และครอบคลุม
6. มีระบบฐานข้อมูลการใช้คลื่นความถี่แบบอิเล็กทรอนิกส์ ภายในปี 2552
7. มีคู่มือการกำกับดูแลการใช้ทรัพยากรโทรคมนาคม ภายในปี 2551
8. มีระบบฐานข้อมูลการใช้เลขหมายโทรคมนาคมแบบอิเล็กทรอนิกส์ ภายในปี 2552

ยุทธศาสตร์ที่ 2: ส่งเสริมให้มีทรัพยากรโทรคมนาคมเพื่อสาธารณะประโยชน์และสวัสดิการทางสังคม อย่างเพียงพอและเหมาะสม

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีแผนการบริหารและการจัดสรรทรัพยากรโทรคมนาคมเพื่อให้บริการโทรคมนาคมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์อย่างเพียงพอในทุกภาคส่วน ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

แนวทางการดำเนินงาน

1. กำหนดให้มีการจัดสรรทรัพยากรโทรคมนาคมสำหรับบริการเพื่อประโยชน์สาธารณะและสวัสดิการสังคม (Social welfare) ที่เหมาะสมและเพียงพอ
2. พัฒนากลไกในการจัดสรรหรือการอนุญาตให้ใช้ทรัพยากรโทรคมนาคมอย่างเป็นธรรมเพื่อประโยชน์สาธารณะและสวัสดิการทางสังคม (Social welfare) และสร้างโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรโทรคมนาคม
3. ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้ใช้ทรัพยากรโทรคมนาคมที่เหมาะสมตามประเภทลักษณะการใช้งานเพื่อประโยชน์สาธารณะและสวัสดิการสังคม (Social welfare)
4. กำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement) เพื่อให้การใช้ทรัพยากรโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะและสวัสดิการทางสังคม (Social welfare) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีแผนความถี่วิทยุสำหรับการใช้งานโทรคมนาคมเพื่อสาธารณะและสวัสดิการทางสังคม ภายในปี 2552
2. มีข้อตกลงร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารทรัพยากรโทรคมนาคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3: ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมเพื่อให้การบริหารจัดการ ทรัพยากรโทรคมนาคมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในกิจการโทรคมนาคมของประเทศอย่างเหมาะสม
เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรโทรคมนาคมอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

แนวทางการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมให้มีการทดลองทดสอบการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในประเทศ โดย
ต้องเป็นเทคโนโลยีที่เป็นกลาง แพร่หลาย และมีมาตรฐานสากล
2. จัดให้มีสิทธิการคงเลขหมายสำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile number portability) และ
โทรศัพท์ประจำที่ (Fixed number portability) โดยจำกัดสภาพภูมิศาสตร์
3. พัฒนาศักยภาพด้านบุคลากรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการตรวจสอบการใช้
ทรัพยากรโทรคมนาคม

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีหลักเกณฑ์ว่าด้วยสิทธิการคงเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ภายในปี 2551
2. มีรายงานผลการทดลองการใช้ ENUM ในประเทศ ภายในปี 2552
3. มีการทดสอบทดลองเทคโนโลยีที่เจาะจง (Focus) และเทคโนโลยีประยุกต์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การแข่งขันการประกอบกิจการโทรคมนาคมมีความเป็นธรรมมากขึ้น และ
ผู้ประกอบการมีแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพบริการ
2. สาธารณะได้รับประโยชน์จากการเข้าถึงและนำทรัพยากรโทรคมนาคมมาใช้งาน
3. การใช้ทรัพยากรโทรคมนาคมเป็นไปอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ
4. การรบกวนการใช้ความถี่วิทยุลดน้อยลง
5. มีระบบการตรวจสอบการใช้ประโยชน์ทรัพยากรโทรคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ
6. ผู้ใช้บริการโทรศัพท์ที่ได้รับสิทธิคุ้มครองการถือครองเลขหมายโดยเปลี่ยนผู้ให้บริการได้
7. มีการนำเทคโนโลยีใหม่มาให้บริการและบริหารจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม

- มีการทดสอบทดลองเทคโนโลยีใหม่ๆ และนำผลมาวิเคราะห์ก่อนนำมาใช้งานจริง ทำให้ลดความเสี่ยงจากการลงทุนในเทคโนโลยีที่อาจใช้งานไม่ได้ในอนาคตหรือมีอายุการใช้งานที่สั้น รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของผู้ประกอบการได้เอง

3. ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม

3.1 บริบทการเปลี่ยนแปลงและผลต่อการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติรับรองสิทธิของผู้บริโภคในอันที่จะได้รับความคุ้มครองในการได้รับข้อมูลที่เป็นความจริง และมีสิทธิร้องเรียนเพื่อให้ได้รับการแก้ไขเยียวยาความเสียหาย รวมทั้งให้ประชาชนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการปกครองและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอย่างเป็นรูปธรรม โดยในส่วนของ การคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมได้รับการบัญญัติรับรองไว้โดยแจ้งชัดในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 ที่บัญญัติให้ผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายอันเนื่องมาแต่การให้บริการโทรคมนาคมมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ รวมทั้งให้ได้รับการพิจารณาภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งหลักการดังกล่าวมีพื้นฐานส่วนหนึ่งมาจากอำนาจต่อรองระหว่างผู้บริโภค และผู้ให้บริการที่แตกต่างกันอย่างมาก

ปัจจุบัน ประเทศไทยมีผู้ใช้บริการโทรคมนาคมเป็นจำนวนมากโดยประมาณการถึงร้อยละ 80 ของประชากรทั้งประเทศ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกขณะ ระยะ 3 ปีที่ผ่านมา กทช. ได้ออกมาตรการเพื่อเป็นพื้นฐานในการคุ้มครองผู้ใช้บริการ ทั้งในด้านคุณภาพของบริการทั้งทางเทคนิคและนอกเหนือจากเทคนิค การคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการโทรคมนาคมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม กระบวนการรับเรื่องร้องเรียนการใช้บริการ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิของผู้ใช้บริการและการให้บริการที่ทำให้ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงและเข้าใจข้อมูลข่าวสารได้ง่าย และผลกระทบจากการให้บริการโทรคมนาคมที่มีต่อสุขภาพของบุคคลและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม เพื่อเป็นหน่วยงานพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้ใช้บริการ อันเป็นกลไกหนึ่งในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เครือข่ายผู้ใช้บริการ ได้ปกป้องรักษาสิทธิการใช้บริการของตนเองได้ในอนาคต

อย่างไรก็ตาม ระบบการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น อันทำให้กระบวนการรองรับการเรียกร้องสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้บริโภคยังไม่สามารถรองรับข้อร้องเรียนได้มากเท่าที่ควร เกิดความล่าช้าในการดำเนินการ ในขณะที่เดียวกันก็สร้างภาระและค่าใช้จ่ายแก่ผู้ร้องเรียน ดังนั้นระบบการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมของประเทศในระยะ 3 ปีข้างหน้า จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องเร่งพัฒนา และควรเกิดจากการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนซึ่งจะได้ร่วมกันดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการ

โทรคมนาคมให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศที่ใช้บริการโทรคมนาคมได้รับการคุ้มครองและได้ประโยชน์ที่แท้จริงจากบริการโทรคมนาคม ให้สังคมตรวจสอบถึงความโปร่งใส และมีความร่วมมือกันในระดับที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

3.2 ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงาน

เพื่อพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมมีความเข้มแข็งครอบคลุมทั่วถึง และเป็นธรรมแก่ผู้บริโภค จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมไว้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1: ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงกฎระเบียบ และการสร้างองค์ความรู้ที่เอื้อต่อการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีกฎระเบียบ และองค์ความรู้เอื้อต่อการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม

แนวทางการดำเนินงาน

1. ประสานความร่วมมือกับองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคตามรัฐธรรมนูญ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกการคุ้มครองผู้บริโภคโดยรวม
2. พัฒนาและปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ให้เอื้อต่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม
3. กำหนดทิศทางการศึกษาวิจัยและพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมทุกปี
4. สนับสนุนการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม ให้สามารถอำนวยความสะดวกยุติธรรมและคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เสมอภาคและเป็นธรรม

เป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีกฎระเบียบต่างๆ ที่เอื้อต่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมอย่างเหมาะสม ภายในปี พ.ศ. 2552
2. มีผลงานการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมโดยหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก กทช. ภายในปี พ.ศ. 2551

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาและสนับสนุนกลไกการคุ้มครองผู้บริโภคด้านโทรคมนาคมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีกลไกการคุ้มครองผู้บริโภคด้านโทรคมนาคมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แนวทางการดำเนินงาน

1. รณรงค์และเผยแพร่ความรู้ให้ประชาชนเข้าใจและตระหนักถึงสิทธิของผู้บริโภค และกฎระเบียบต่างๆ รวมทั้งสร้างโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมโดยทัดเทียมกัน

2. พัฒนาช่องทางการร้องเรียน และระบบการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน การตรวจสอบข้อเท็จจริง ใกล้เคียง ประสานงาน หรือหาข้อยุติในกรณีมีข้อร้องเรียนอันเกี่ยวกับผู้บริโภค ภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว และไม่เป็นการค่าใช้จ่ายแก่ผู้บริโภค รวมถึงการแก้ไขเยียวยาความเสียหายภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

3. สร้างความตระหนักรู้ถึงสิทธิของผู้บริโภคของบุคลากรภายใน และกำหนดแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้สามารถเรียนรู้ถึงกระบวนการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมอย่างเสมอภาค และมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีคู่มือสิทธิพื้นฐานของผู้บริโภค (Consumer Code) และคู่มือฉบับประชาชนเกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ในกิจการโทรคมนาคม รวมทั้งจัดทำสื่อรูปแบบต่างๆ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลการคุ้มครองผู้บริโภคด้านกิจการโทรคมนาคม ภายในปี พ.ศ. 2551

2. มีระบบการติดต่อทางโทรศัพท์สายด่วน หรือแบบหมายเลขเดียวทั่วประเทศ การติดต่อสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อความรวดเร็วและลดขั้นตอนในการดำเนินการร้องทุกข์ และแก้ไขปัญหา ภายในปี พ.ศ. 2551

3. มีระบบการรับเรื่องและแก้ไขข้อร้องเรียน รวมทั้งการระงับข้อพิพาทแบบบริการเบ็ดเสร็จในจุดเดียว (one stop service) ภายในปี พ.ศ. 2553

4. มีระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม และการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินการ ภายในปี พ.ศ. 2552

5. มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม ภายในปี พ.ศ. 2553

6. มีแผนพัฒนาบุคลากรด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมทั้งระยะสั้น และระยะยาว ภายในปี พ.ศ. 2551

ยุทธศาสตร์ที่ 3: พัฒนาและสนับสนุนให้เครือข่ายองค์กรผู้บริโภคมุ่งมั่นมีความเข้มแข็งและส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีเครือข่ายองค์กรผู้บริโภคมุ่งมั่นที่เข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม

แนวทางการดำเนินงาน

1. พัฒนาศักยภาพของเครือข่ายองค์กรผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมให้มีความเข้มแข็ง
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เครือข่ายองค์กรผู้บริโภคมุ่งมั่นบทบาทในการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม
3. สร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรผู้บริโภค หรือผู้บริโภคในการกำหนดนโยบาย การเสนอกฎหมาย การออกกฎระเบียบ หรือมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมภาคประชาชนอย่างน้อย 26 จังหวัด ภายในปี พ.ศ. 2553
2. มีตัวแทนผู้บริโภคในกระบวนการกำหนดนโยบาย การเสนอกฎหมาย การออกกฎระเบียบ หรือมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมภายในปี พ.ศ. 2551

ยุทธศาสตร์ที่ 4: ส่งเสริม สนับสนุน และติดตามให้ผู้ประกอบการมีความรับผิดชอบในการให้บริการต่อผู้บริโภค โดยใช้จรรยาบรรณของการให้บริการที่สอดคล้องตามมาตรฐานสากล

เป้าหมายยุทธศาสตร์

ผู้ประกอบการทุกรายมีความรับผิดชอบในการให้บริการต่อผู้บริโภค และมีจรรยาบรรณของการให้บริการที่สอดคล้องตามมาตรฐานสากล

แนวทางการดำเนินงาน

1. พัฒนาคือความร่วมมือในระดับไตรภาคี ระหว่าง กทช. ผู้ประกอบการ และองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อเป็นกลไกประสานการทำงานระหว่างกัน

2. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าใจ และปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งกำหนดมาตรการในการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

3. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการกำกับดูแล และตรวจสอบกันเอง เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ในกิจการโทรคมนาคม รวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีรูปแบบความร่วมมือ และการดำเนินงานขององค์กรในระดับไตรภาคี ภายในปี พ.ศ. 2552

2. มีระบบวัดผลการปฏิบัติตามกฎระเบียบของผู้ประกอบการ ภายในปี พ.ศ. 2553

3. ผู้ประกอบการมีการจัดทำจรรยาบรรณการให้บริการที่สอดคล้องตามมาตรฐานสากล ภายในปี พ.ศ. 2553

ยุทธศาสตร์ที่ 5: พัฒนาความร่วมมือระหว่างเครือข่ายขององค์กรผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม ทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีความร่วมมือกับทุกเครือข่ายขององค์กรผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม ทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน

1. เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาควิชาการ องค์กรเอกชนและองค์กรภาครัฐด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้ประกอบการ และผู้บริโภค เพื่อขยายเครือข่ายความร่วมมือ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลไกการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม

2. ส่งเสริมบทบาทสถาบันคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม ให้เป็นศูนย์เชื่อมโยงเครือข่ายการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลไกการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีเครือข่ายความร่วมมือขององค์กรผู้บริโภคทั้งภายในประเทศ และระดับระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2552

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ผู้บริโภคได้รับบริการโทรคมนาคมที่มีคุณภาพ ราคายุติธรรม

2. ผู้บริโภคตระหนักรู้ถึงสิทธิของตน และได้รับการคุ้มครองสิทธิและประโยชน์อันพึงมีพึงได้มากขึ้น
3. ปัญหาของผู้บริโภคได้รับการแก้ไข และดำเนินการเยียวยาความเสียหายภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

4. ด้านการกระจายบริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างทั่วถึงและรับผิดชอบต่อสังคม

4.1 บริบทการเปลี่ยนแปลงและผลต่อการกระจายบริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างทั่วถึงและรับผิดชอบต่อสังคม

ในปัจจุบันการพัฒนาด้านเทคโนโลยีโทรคมนาคมมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว มีความทันสมัย และเริ่มเข้าสู่ยุคของการหลอมรวมเทคโนโลยี (Technology convergence) ทั้งในด้านของสาระและการบริการ การรวมโครงข่ายและช่องทางการสื่อสาร ตลอดจนระบบและอุปกรณ์โทรคมนาคม ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของระบบและการให้บริการโทรคมนาคม การแข่งขันของผู้ประกอบการในตลาด ตลอดจนความจำเป็นต่อการปรับปรุงกฎระเบียบ และวิธีการกำกับดูแลธุรกิจเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นไปตามภาวะกลไกตลาดที่มีการแข่งขันอย่างเสรี ผู้ได้รับประโยชน์ส่วนใหญ่จะเป็นประชาชนที่มีกำลังซื้อ มีการศึกษาดี และอาศัยอยู่ในเขตชุมชนเมือง ซึ่งจะส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของช่องว่างดิจิทัล (Digital divide) เกิดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศของประชาชนบางกลุ่ม เช่น กลุ่มที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ชนบท กลุ่มคนพิการ คนชรา ตลอดจนกลุ่มผู้มีรายได้น้อยในสังคม

ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา กทช. ได้เร่งกระจายบริการโทรคมนาคมพื้นฐานไปยังพื้นที่ชนบทอย่างทั่วถึง โดยได้ออกหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม และกำหนดพื้นที่เป้าหมายในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม โดยมีแผนติดตั้งโทรศัพท์ในหมู่บ้านที่ยังไม่มีโทรศัพท์ 6,000 หมู่บ้าน สถานีอนามัยตามชนบท 8,000 แห่ง ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการจากการดำเนินงานของ กทช. ที่ผ่านมา ทำให้มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ต่อประชากร 100 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2548 ถึงปี 2550 สำหรับบริการโทรศัพท์พื้นฐานในเขตภูมิภาคคิดเป็นร้อยละ 1.66 และจำนวนเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 56.78

อย่างไรก็ตาม การดำเนินนโยบายให้เกิดการกระจายบริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างทั่วถึงและรับผิดชอบต่อสังคมในระยะ 3 - 5 ปี ข้างหน้า กทช. จะมุ่งเน้นการสร้างโอกาสให้แก่ประชาชนในพื้นที่ชนบท และกลุ่มเป้าหมายทางสังคมต่างๆ ในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศการสื่อสาร ด้วยการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เหมาะสมต่อการให้บริการในพื้นที่ชนบทห่างไกล และมี

ต้นทุนต่ำ มาปรับใช้ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่ชนบททั่วประเทศ ให้เกิดความเท่าเทียมในการได้รับบริการ บนมาตรฐานและอัตราค่าบริการที่เหมาะสม

4.2 ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงาน

เพื่อเร่งผลักดันให้ชุมชนและประชาชนในพื้นที่ชนบทได้รับโอกาสในการเข้าถึงบริการโทรคมนาคมพื้นฐานที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึง ในอัตราค่าบริการที่เหมาะสม และมีการขยายโอกาสไปสู่ครัวเรือนที่มีความต้องการบริการโทรคมนาคม จึงได้กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ เป้าหมายและแนวทางการดำเนินการกระจายบริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างทั่วถึงและรับผิดชอบต่อสังคมไว้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการขยายโครงข่ายบริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างทั่วถึง เป้าหมายยุทธศาสตร์

ประชาชนในพื้นที่ชนบท พื้นที่ที่มีผลตอบแทนการลงทุนต่ำ และพื้นที่ที่ยังไม่มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานเข้าถึง จะได้รับโอกาสในการเข้าถึงโครงข่ายและบริการโทรคมนาคมพื้นฐานในระดับใกล้เคียงกับประชาชนในเขตเมือง

แนวทางการดำเนินงาน

1. จัดลำดับความสำคัญของเป้าหมายและมีการกำหนดนิยามขอบเขตการให้บริการมิติพื้นที่ที่ชัดเจน
2. จัดสรรเงินกองทุนพัฒนากิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างทั่วถึง โดยมีรูปแบบและวิธีการคัดเลือกผู้ประกอบการโทรคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้
3. ส่งเสริม สนับสนุน และสร้างแรงจูงใจ ให้ผู้ประกอบการโทรคมนาคมขยายการลงทุนด้านโครงข่ายโทรคมนาคมสู่พื้นที่ชนบทห่างไกลและพื้นที่ที่มีผลตอบแทนต่ำ
4. ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีโทรคมนาคมทางเลือก เพื่อนำไปสู่การพัฒนากิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ
5. สร้างความร่วมมือในการกำหนดขอบเขต และกลไกความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันให้การพัฒนานโยบาย กฎ ระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระจายบริการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง มีความเชื่อมโยงและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ส่งเสริมและสร้างบรรยากาศให้มีการแข่งขันในระดับท้องถิ่น เพื่อให้มีบริการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง

เป้าหมายยุทธศาสตร์

ประชาชนในระดับท้องถิ่นมีทางเลือกในการใช้บริการ มีการแข่งขันทั้งในด้านราคาและคุณภาพที่เหมาะสม

แนวทางการดำเนินงาน

1. พัฒนาหลักเกณฑ์เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการโทรคมนาคมภายในท้องถิ่น
2. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการขยายโครงข่ายและบริการโทรคมนาคมสู่ชนบท อาทิ อำนวยความสะดวกในการขอรับใบอนุญาต และให้สิทธิพิเศษทางภาษีสำหรับผู้ประกอบการโทรคมนาคมในพื้นที่ชนบท เป็นต้น
3. เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ ให้ผู้ประกอบการท้องถิ่นได้ทราบถึงนโยบาย และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมผู้ประกอบการ โทรคมนาคมท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างโอกาสและลดอุปสรรคในการเข้าถึงบริการโทรคมนาคมของผู้ใช้บริการที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทางสังคม (Underprivileged)

เป้าหมายยุทธศาสตร์

ผู้ให้บริการโทรคมนาคมที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทางสังคม (Underprivileged) สามารถเข้าถึงบริการโทรคมนาคมและข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง และเสมอภาค เช่นเดียวกับประชาชนทั่วไป

แนวทางการดำเนินงาน

1. ศึกษา วิเคราะห์ความต้องการใช้บริการโทรคมนาคมและการสื่อสารของประชาชนในพื้นที่ชนบท หรือกลุ่มเป้าหมายทางสังคม (Underprivileged) เช่น คนพิการ เด็ก คนชรา และผู้มีรายได้น้อย เพื่อให้การจัดให้มีบริการสอดคล้องกับการใช้งานของประชาชน
2. พัฒนาหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนกลุ่มเป้าหมายทางสังคม (Underprivileged) เพื่อให้สามารถใช้บริการโทรคมนาคมได้ เช่นเดียวกับประชาชนทั่วไป

3. สร้างความร่วมมือและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดมาตรการที่สามารถช่วยให้กลุ่มเป้าหมายทางสังคม (Underprivileged) สามารถเป็นเจ้าของอุปกรณ์/สิ่งอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีสารสนเทศได้ง่ายขึ้น และมีการพัฒนาเนื้อหา ข้อมูล และบริการอินเทอร์เน็ตเพื่อการใช้งานของกลุ่มเป้าหมายทางสังคม

4. สนับสนุนการพัฒนาและเพิ่มทักษะแก่กลุ่มเป้าหมายในการใช้งานคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต โดยคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้งานระบบ

5. สนับสนุนการวิจัยพัฒนาอุปกรณ์และบริการโทรคมนาคม เพื่อให้มีอุปกรณ์หรือการทดลองบริการโทรคมนาคมสำหรับกลุ่มเป้าหมายทางสังคม (Underprivileged) ใช้ในประเทศไทยอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีประกาศหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานและรับผิดชอบต่อสังคม ให้แล้วเสร็จภายในปี 2551 ดังนี้

(1) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานและรับผิดชอบต่อสังคมระยะที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2553)

(2) รายละเอียดสถานที่เป้าหมายในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึง และรับผิดชอบต่อสังคม

(3) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรรเงินกองทุนพัฒนากิจการโทรคมนาคม โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกผู้ประกอบการด้วยวิธีการประมูลแข่งขัน

(4) มาตรการเพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ประกอบการขยายการลงทุนสู่พื้นที่ชนบท

2. จัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานทั้งในมิติพื้นที่ และมิติทางสังคม ที่สอดคล้องกับความต้องการและลำดับความสำคัญ ดังนี้

2.1) ตัวชี้วัดและเป้าหมายมิติทางพื้นที่

(1) มีการบำรุงรักษาและควบคุมคุณภาพของบริการโทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่หมู่บ้านชนบทให้มีความใกล้เคียงกับการใช้งานในเขตเมือง

(2) มีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่ชนบท พื้นที่ผลตอบแทนต่ำ พื้นที่ที่ยังไม่มีบริการหรือมีแต่ไม่เพียงพอ อย่างน้อยหมู่บ้านละ 2 เลขหมาย โดยดำเนินการติดตั้ง ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (ของเป้าหมายที่ยังไม่ได้รับการติดตั้งในปี 2551)

(3) มีการสำรวจความต้องการ และจัดให้มีโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (1-2 Mbps) พร้อมอุดหนุนค่าบริการให้แก่สถานศึกษา สถานเอนามัย ศาสนสถาน และหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือทางสังคม ตามความเหมาะสม โดยดำเนินการติดตั้ง ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (ของเป้าหมายที่ได้ยื่นความต้องการ ภายในปี 2553)

(4) มีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะอย่างน้อย 1 เลขหมาย ภายในชุมชนผู้มีรายได้น้อยที่ตั้งอยู่ในเขตโครงข่ายหรือข่ายสายที่มีผู้ให้บริการ โดยดำเนินการติดตั้ง ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเป้าหมาย ที่ได้ยื่นความต้องการ

(5) มีโครงการจังหวัดนำร่อง เพื่อทดลองจัดให้มีบริการโทรศัพท์ประจำที่สำหรับครัวเรือนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด จำนวนไม่เกิน 20,000 ครัวเรือน (เลขหมาย)

(6) มีโครงการนำร่องการทดลองใช้เทคโนโลยีใหม่ที่ประหยัดในการเชื่อมต่อกับโรงพยาบาลและสถานเอนามัย

2.2) ตัวชี้วัดและเป้าหมายมิติทางสังคม

(1) มีการสำรวจความต้องการ และติดตั้งบริการโทรศัพท์สาธารณะและบริการอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการประเภทต่าง ๆ โดยดำเนินการติดตั้งให้แล้วเสร็จภายในปี 2553 ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเป้าหมายที่ได้ยื่นความต้องการ

(2) มีการทดลองโครงการนำร่องและอุปกรณ์ต้นแบบ Telecommunication Relay Services (TRS) เพื่อให้บริการสำหรับผู้พิการทางหู โดยมีการทดลองให้บริการ Telecommunications Relay Service

(3) มีศูนย์บริการสารสนเทศ (Tele-Center) ในระดับชุมชนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วไม่ต่ำกว่า 1 Mbps โดยการสนับสนุนติดตั้งอุปกรณ์โทรคมนาคมและการเชื่อมโยงโครงข่ายของศูนย์บริการสารสนเทศในระยะเริ่มแรก

3. มีแผนการฝึกอบรมและเพิ่มทักษะในการใช้งานคอมพิวเตอร์ การใช้งานอินเทอร์เน็ต และการซ่อมบำรุงเบื้องต้น สำหรับกลุ่มเป้าหมายทางสังคมที่ยังขาดโอกาสในการเรียนรู้การใช้งาน ร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

4. มีรายงานผลการศึกษา วิจัย ที่เกี่ยวกับการพัฒนากิจการโทรคมนาคมในด้านการให้บริการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง อาทิ ให้บริการโทรคมนาคมทางไกลโครงการโทรคมนาคมเพื่อสาธารณสุข (Telehealth) และ ขยายการให้บริการข้อมูลข่าวสารในระบบเคเบิลผ่านระบบอัตโนมัติอย่างเป็นระบบสำหรับผู้พิการทางสายตา ภายในปี 2553

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประชาชนในเขตพื้นที่ชนบทสามารถเข้าถึงบริการโทรศัพท์พื้นฐานได้มากขึ้น
2. ชุมชนสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงได้มากขึ้น โดยผ่านกลไกความร่วมมือและสนับสนุนของโรงเรียนและสถานีนานามัย
3. กลุ่มเป้าหมายทางสังคมสามารถเข้าถึงบริการโทรคมนาคมได้สะดวก และเท่าเทียมบุคคลทั่วไปยิ่งขึ้น
4. ประชาชนมีความรู้และทักษะในการใช้บริการโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้น ทำให้ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการของกลุ่มต่างๆ ในสังคมลดลง ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

5. ด้านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมและบุคลากรโทรคมนาคม

5.1 บริบทการเปลี่ยนแปลงและผลต่อการส่งเสริมวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมและบุคลากรโทรคมนาคม

ที่ผ่านมาประเทศไทยนำเข้าอุปกรณ์โทรคมนาคมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง อาทิ สายโทรศัพท์ Fiber Optics โทรศัพท์ ตู้ชุมสายขนาดกลางและเล็ก ตู้ชุมสายขนาดใหญ่ โทรศัพท์สาธารณะ เป็นต้น การผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคมเพื่อการส่งออกเพิ่งเริ่มต้นเมื่อเมื่อประมาณปี 2530 อาทิ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์โทรคมนาคม ชิ้นส่วน Fiber Optics CB- dios Family-Radios Mobile Phone Facsimile ตู้ชุมสายขนาดกลางและเล็ก Modem/ADSL-ModemEMS RFID มีมูลค่าไม่มากนักเพื่อเทียบกับการส่งออก ตัวอย่างเช่น มูลค่าอุปกรณ์โทรคมนาคมที่มีการส่งออกมากกว่าการนำเข้าในปี 2547 คิดเป็นมูลค่า 24,463.30 ล้านบาท และในปี 2549 คิดเป็นมูลค่า 62,686.67 ล้านบาท

กทช. ได้ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคม การผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคม และการพัฒนาบุคลากรโทรคมนาคม เพื่อจุดมุ่งหมายสำคัญในการลดการพึ่งพาการนำเข้าอุปกรณ์โทรคมนาคม อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจากต่างประเทศ โดยจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคม (TRIDI) ขึ้นเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมอย่างครบวงจร นับตั้งแต่ส่งเสริมส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในสถาบันการศึกษา เชื่อมโยงความร่วมมือในการผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคมของผู้ประกอบการผลิต เพื่อการพัฒนาต้นแบบที่สามารถใช้ได้ในทางพาณิชย์ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรโทรคมนาคมให้มีศักยภาพและเพียงพอต่อการลงทุนอุตสาหกรรมโทรคมนาคมในอนาคต

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการในระยะ 3 ปีข้างหน้ายังคงต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน ซึ่งมีความจำเป็นต้องประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ทั้งสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย ผู้ประกอบการผลิต หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐและเอกชน ฯลฯ ให้สามารถทำงานร่วมกัน อย่างใกล้ชิด รวมทั้งการประสานงานกับหน่วยงานต่างประเทศ และจำเป็นที่จะต้องดำเนินงานให้การพัฒนาบุคลากรด้านโทรคมนาคม การวิจัยด้านเทคโนโลยีโทรคมนาคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง และการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคม และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และด้านทรัพย์สินทางปัญญา มีความเกี่ยวโยงเป็นกระบวนการเดียวกัน และที่สำคัญคือการดำเนินกระบวนการทั้งหมดต้องมีความสอดคล้องและทันต่อการพัฒนาของเทคโนโลยีโทรคมนาคมของโลกที่มีความก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

5.2 ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงาน

เพื่อก้าวทันโลกด้วยการวิจัยเทคโนโลยี การพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคม เพื่อเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมและบุคลากรโทรคมนาคมไว้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนาบุคลากรเพื่อการพัฒนากิจการโทรคมนาคมของประเทศ

เป้าหมายยุทธศาสตร์

บุคลากรด้านโทรคมนาคมในทุกภาคส่วน มีศักยภาพและขีดความสามารถก้าวทันพัฒนาการและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมโทรคมนาคมไทย

แนวทางการดำเนินงาน

สนับสนุนทุนการศึกษาสำหรับการพัฒนาบุคลากรในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนากิจการโทรคมนาคม ทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีทุนการศึกษาสำหรับบุคลากรโทรคมนาคมผู้มีความสามารถพิเศษไปศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของโลกในเรื่องที่เกี่ยวกับการพัฒนากิจการโทรคมนาคม อย่างพอ เพียง
2. มีทุนการศึกษาสำหรับบุคลากรโทรคมนาคมผู้ที่มีความสามารถพิเศษที่ศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอกในสถาบันการศึกษาในประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมอย่างพอ เพียง
3. มีทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักวิจัยด้านเทคโนโลยีโทรคมนาคมไปศึกษาและวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของโลกอย่างพอ เพียง

4. จัดให้มีการอบรม ประชุมสัมมนา และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรโทรคมนาคมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ส่งเสริมการวิจัยเทคโนโลยีโทรคมนาคมของประเทศ

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีการวิจัยเทคโนโลยีโทรคมนาคม ที่สร้างผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีโทรคมนาคมขึ้นในประเทศไทย สนับสนุนให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี และมีการจดสิทธิบัตรเพิ่มขึ้น

แนวทางการดำเนินงาน

1. พัฒนากลไกในการประสานความร่วมมือด้านการวิจัยเทคโนโลยีโทรคมนาคมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ
2. สร้างและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการวิจัย เทคโนโลยีโทรคมนาคม โดยใช้กลไกกองทุนพัฒนากิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ
3. สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาระดับขีดความสามารถของสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยของประเทศ ด้านการวิจัยด้านเทคโนโลยีโทรคมนาคมของประเทศ ให้ทันต่อความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีโทรคมนาคม และอุตสาหกรรมโทรคมนาคม
4. สร้างแรงจูงใจให้ภาคธุรกิจและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมโทรคมนาคมมีส่วนร่วมในการสนับสนุนให้เกิดการวิจัยในประเทศ และส่งเสริมให้เกิดการผลิตและใช้อุปกรณ์โทรคมนาคมภายใต้การวิจัยของคนไทย และการวิจัยต่อยอดเทคโนโลยีโทรคมนาคมและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ในเทคโนโลยีโทรคมนาคมที่ประเทศไทยได้เปรียบ
5. ส่งเสริมให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีเฉพาะทางสำหรับอุตสาหกรรมโทรคมนาคม เพื่อสร้างเครือข่ายนักวิจัยต่างประเทศ
6. สนับสนุนการจดทะเบียนสิทธิบัตรในทรัพย์สินทางปัญญา

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีผลการศึกษาแนวโน้มของเทคโนโลยีโทรคมนาคมในระยะยาว
2. มีข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. มีผลการวิจัยด้านเทคโนโลยีโทรคมนาคม และมีการวิจัยต่อยอดเทคโนโลยีโทรคมนาคมและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
4. มีการจดทะเบียนสิทธิบัตรในทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมของประเทศ

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีการพัฒนาและผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคมขึ้นภายในประเทศไทย

แนวทางการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องให้เห็นถึง ประโยชน์ที่ประเทศจะได้รับ จากการผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคม

2. พัฒนานโยบายและกฎกติกาที่เกี่ยวข้องสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคม และอุตสาหกรรมต่อเนื่องของประเทศ และปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมและอุตสาหกรรมต่อเนื่องของประเทศ

3. ส่งเสริมให้หน่วยงานต่างๆในภาคอุตสาหกรรมมีส่วนร่วมในการเสนอแนะต่อการจัดทำมาตรฐานและลักษณะพึงประสงค์ทางด้านเทคนิคของอุปกรณ์โทรคมนาคม และกำหนดมาตรฐานและลักษณะพึงประสงค์ทางด้าน เทคนิคของอุปกรณ์โทรคมนาคมที่ใช้ภายในประเทศ

4. สนับสนุนการผลิตอุปกรณ์ในยุคหน้า (Next Generation Network) ขึ้นภายในประเทศ

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีแผนการส่งเสริมตลาดภายในประเทศของอุปกรณ์โทรคมนาคมที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย

2. มีข้อตกลงความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคมทั้งในและต่างประเทศ

3. มีมาตรฐานทางเทคนิคกับหน่วยงานต่างๆด้านกำกับดูแลและองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อจัดทำข้อกำหนดมาตรฐานและลักษณะพึงประสงค์ทางด้านเทคนิคของอุปกรณ์โทรคมนาคม

4. มีหลักเกณฑ์และประกาศข้อกำหนดมาตรฐานทางเทคนิคสำหรับอุปกรณ์โทรคมนาคมที่ใช้ในประเทศ

5. มีหน่วยงานมาตรฐานอุปกรณ์โทรคมนาคมขึ้นภายในประเทศตรวจสอบรับรองมาตรฐาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ลดการพึ่งพาการนำเข้าและอุปกรณ์โทรคมนาคมบางส่วน และมีการจ้างงานในอุตสาหกรรมโทรคมนาคมเพิ่มขึ้น
2. ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
3. มีการพัฒนาเทคโนโลยีโทรคมนาคมและผลิตภัณฑ์อุปกรณ์โทรคมนาคมขึ้นในประเทศ
4. เกิดกระบวนการวิจัยต่อยอดอย่างยั่งยืนตามแนวโน้มของเทคโนโลยีโทรคมนาคมและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ในอันที่จะช่วยเอื้อให้สถาบันอุดมศึกษาของไทยมีคุณภาพทัดเทียมนานาชาติ
5. เกิดกระบวนการพัฒนาบุคลากรโทรคมนาคมที่มีความรู้ความสามารถด้านเศรษฐกิจโทรคมนาคม วิศวกรรมโทรคมนาคมในทุกระดับ ทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยี มีกำลังคนมากพอที่จะเอื้อให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมโทรคมนาคม
6. มีสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งจะมีผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว

6. ด้านการส่งเสริมกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ

6.1 บริบทการเปลี่ยนแปลงและผลต่อการส่งเสริมกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ

แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2548-2550 มุ่งเน้นการออกกฎเกณฑ์การกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิทยุคมนาคมเพื่อให้เป็นรากฐานนำไปสู่การปฏิบัติและการบังคับใช้ และส่งเสริมกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจที่เป็นรูปธรรม ที่ผ่านมากทช. ได้ดำเนินการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายกิจการวิทยุสมัครเล่น วิทยุภาคประชาชน ให้มีบทบาทเป็นกำลังสำคัญในการช่วยเหลือดูแลชุมชนและสังคมประเทศชาติ และใช้ประโยชน์จากกิจการวิทยุสมัครเล่นอย่างกว้างขวาง โดยปัจจุบันได้มีการออกใบอนุญาตพนักงานวิทยุสมัครเล่นไปแล้วจำนวน 183,264 ฉบับ (ข้อมูลสำนักงาน กทช. ณ เดือนสิงหาคม 2550)

ดังนั้นการส่งเสริมกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ จึงถูกบรรจุอยู่ในแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2551-2553 โดยคำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 47 บัญญัติให้ คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และโทรคมนาคม เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ และต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ

ประโยชน์สาธารณะอื่น และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม รวมทั้งต้องจัดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อมวลชนสาธารณะด้วย รวมทั้งปัจจัยด้านแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศ ความต้องการใช้งานของผู้ใช้เทคโนโลยี ความมั่นคงของประเทศ และความปลอดภัยของประชาชน ตลอดจนการจัดสรรทรัพยากรโทรคมนาคมที่มีอยู่อย่างจำกัด ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์โทรคมนาคมของประเทศ ปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เกิดมลภาวะจากคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าและการรบกวนจากคลื่นความถี่ ตลอดจนถึงภูมิทัศน์ที่ไม่เหมาะสม และปัจจัยทางเทคโนโลยีในปัจจุบันที่มีแนวโน้มหลอมรวมของเทคโนโลยี (Technology Convergence) และมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์ที่เพิ่มมากขึ้น

เพื่อให้การส่งเสริมกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ บรรลุวัตถุประสงค์ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมฉบับนี้ จึงมุ่งเน้นส่งเสริมให้หน่วยงานที่มีได้ให้บริการโทรคมนาคมแก่สาธารณะ หรือมีได้ให้บริการโทรคมนาคมจำกัดเฉพาะกลุ่มสามารถสื่อสารถึงกันได้ด้วยโครงข่ายโทรคมนาคมเฉพาะกิจทั้งทางสายและไร้สายอย่างกว้างขวาง และจะผลักดันให้นำเทคโนโลยีโทรคมนาคมมาประยุกต์ใช้ร่วมกัน เพื่อสถาปนาโครงข่ายโทรคมนาคมเฉพาะกิจที่มีประสิทธิภาพสูง ให้เป็นเครื่องมือสำหรับการส่งเสริมพัฒนา ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศ ทั้งในภาครัฐ เอกชน ประชาชน และองค์กรทางสังคม รวมทั้งกำหนดมาตรการแนวทางให้โครงข่ายโทรคมนาคมเฉพาะกิจ สามารถเชื่อมโยงกับโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสมดังเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติไว้

6.2 ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงาน (Strategic Framework)

เพื่อพัฒนากิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจให้กว้างไกล โดยส่งเสริมให้มีการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมเฉพาะกิจอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติ และประชาชน จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานการส่งเสริมกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจไว้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ ที่ 1 : สร้างเครือข่ายโทรคมนาคมเฉพาะกิจ และพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน และองค์กรทางสังคม ของประเทศอย่างกว้างขวาง

เป้าหมายยุทธศาสตร์ :

มีกลไกและแนวทางพัฒนาความร่วมมือกับองค์กรเครือข่ายด้านโทรคมนาคมเฉพาะกิจ เพื่อเสริมสร้างให้เกิดการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมเฉพาะกิจที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ประหยัดและคุ้มค่า

แนวทางการดำเนินงาน :

1. จัดตั้งหน่วยงานเพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ
2. ส่งเสริมการศึกษาวิจัยด้านเทคโนโลยีและบุคลากรในกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ
3. พัฒนาบุคลากรและเทคโนโลยีด้านโทรคมนาคมเฉพาะกิจให้มีศักยภาพ
4. จัดทำระบบฐานข้อมูลโทรคมนาคมเฉพาะกิจ เพื่อให้ห้องค์กรเครือข่ายด้านโทรคมนาคมเฉพาะกิจใช้ประโยชน์ร่วมกัน
5. เผยแพร่ข้อมูลด้านโทรคมนาคมเฉพาะกิจ เพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงการใช้เทคโนโลยีโทรคมนาคมที่ทันสมัย และเหมาะสม ในโครงข่ายโทรคมนาคมเฉพาะกิจ และปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบได้อย่างถูกต้อง
6. ส่งเสริมการวิจัยโครงข่ายโทรคมนาคมเฉพาะกิจเพื่อประชาชนและป้องกันอุทกภัยและสาธารณภัย

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินการ

1. มีหน่วยงานภายในสำนักงาน กทช. เพื่อเป็นศูนย์กลางทำหน้าที่รับผิดชอบประสานและบูรณาการการส่งเสริมกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจของประเทศ โดยตรง ภายในปี พ.ศ. 2551
2. มีแผนมาตรการส่งเสริมการศึกษาด้านเทคโนโลยีและบุคลากรในกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ ภายในปี พ.ศ. 2552
3. มีระบบฐานข้อมูลด้านโทรคมนาคมเฉพาะกิจที่ทันสมัย เพื่อการเผยแพร่ ภายในปี พ.ศ. 2552
4. มีการเผยแพร่ข้อมูลด้านโทรคมนาคมเฉพาะกิจ เพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงการใช้เทคโนโลยีโทรคมนาคมที่ทันสมัย และเหมาะสม ในสื่อประเภทต่างๆ

ยุทธศาสตร์ ที่ 2 : ส่งเสริมให้มีการสร้างและการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมเฉพาะกิจที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และให้เกิดการเชื่อมโยงโครงข่ายกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง กับโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะอย่างสอดคล้องกัน สามารถใช้งานได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ ทั้งในยามปกติและกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมเฉพาะกิจทุกโครงข่าย และสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว ครอบคลุม และทันต่อสถานการณ์ ทั้งในยามปกติและในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ

แนวทางการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมเฉพาะกิจที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องของประเทศ
2. สนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงทั้งโครงข่ายกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ ของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องของประเทศ และโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะอย่างสอดคล้องกัน สะดวกรวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ โดยใช้ทรัพยากรโทรคมนาคมอย่างประหยัด คุ่มค่า และกำหนดมาตรการเชื่อมโยงโครงข่ายโทรคมนาคมสำรองในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ
3. พัฒนากฎระเบียบต่างๆ ที่จำเป็นเหมาะสมต่อการเข้าใช้และการเชื่อมโยงโครงข่ายกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ และกำกับดูแลเท่าที่จำเป็น ให้กระบวนการอนุญาตกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว
4. พัฒนาให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินการ

1. มีผลการศึกษาวิจัยพฤติกรรมความต้องการของผู้บริโภค และผู้ใช้งานกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ เพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการจัดทำประกาศหลักเกณฑ์ ฐานข้อมูลและระบบบริหารจัดการกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ ภายในปี พ.ศ. 2551
2. มีประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการจัดสรรทรัพยากรโทรคมนาคม ดังนี้
 - 2.1 หลักเกณฑ์การจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ ภายใน ปี พ.ศ. 2551
 - 2.2 หลักเกณฑ์การจัดสรรเลขหมายโทรคมนาคมสำหรับกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ ภายใน ปี พ.ศ. 2551
3. มีระบบบริหารจัดการการอนุญาตกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การอนุญาตต่างๆ สะดวก รวดเร็ว ภายในปี พ.ศ. 2552
4. มีระบบการออกใบอนุญาตกิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจแบบ One stop service ภายในปี พ.ศ. 2552
5. มีหลักเกณฑ์การเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมเฉพาะกิจ กับโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ ภายใน ปี พ.ศ. 2553

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. สามารถลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินจากเหตุฉุกเฉินและภัยพิบัติ
3. สามารถส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มขึ้นของช่องทางการติดต่อสื่อสารโทรคมนาคม

4. สามารถสนับสนุนการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

7. ด้านการบริหารเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม

7.1 บริบทการเปลี่ยนแปลงและผลต่อการบริหารเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม

กิจการโทรคมนาคมเป็นกิจการที่ใช้ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมาพัฒนาเป็นบริการเพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารของประชาชน ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ทำให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสเลือกใช้บริการใหม่ๆ ที่ตอบสนองต่อความต้องการได้ ในขณะที่เดียวกันผู้ให้บริการก็จำเป็นต้องเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพัฒนาการของกิจการโทรคมนาคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมซึ่งเป็นระบบพื้นฐาน (Platform) สำหรับการพัฒนาบริการโทรคมนาคมซึ่งต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม มีการเปลี่ยนแปลงจากรูปแบบการแยกระบบโครงข่าย (Network platform) สำหรับแต่ละประเภทบริการไปเป็นระบบโครงข่ายเดียวที่สามารถให้บริการได้ทุกประเภทบริการ โดยใช้เทคโนโลยีโครงข่ายยุคหน้า (Next Generation Network) ที่อาศัยเทคโนโลยี IP เป็นหลัก ในด้านอุตสาหกรรมผู้ให้บริการสามารถให้บริการได้ในลักษณะการหลอมรวมเทคโนโลยี และสามารถให้บริการได้โดยไม่จำกัดทุกโครงข่ายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น บริการ Voice-over-IP ที่สามารถใช้งานได้ไม่ว่าจะบนโครงข่ายโทรศัพท์พื้นฐาน โครงข่ายอินเทอร์เน็ต หรือโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ก็ตาม เป็นต้น

ในด้านอุตสาหกรรมการผลิตโทรคมนาคม มีการพัฒนาอุปกรณ์ปลายทางรูปแบบใหม่ๆ เกิดขึ้น สอดคล้องกับแนวโน้มบริการโครงข่ายที่มุ่งไปสู่ broadband และ ubiquitous network หากมีการกำหนดกลุ่มเทคโนโลยีและบริการที่จะมีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายในอนาคต ย่อมจะทำให้มีการทุ่มเทงานวิจัยและพัฒนา เพื่อนำไปสู่การผลิตอุปกรณ์และบริการโทรคมนาคมที่ตอบสนองความต้องการของประเทศได้

ดังนั้น ในระยะ 3 ปีข้างหน้า กทช. จึงจะเร่งดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่รวดเร็ว และสอดคล้องต่อการบริหารจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมและบุคลากรโทรคมนาคม

7.2 ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงาน

เพื่อส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีใหม่ในการให้บริการโทรคมนาคมอย่างมีมาตรฐาน เพิ่มทางเลือกและเพิ่มคุณภาพของการให้บริการต่อผู้บริโภค รวมทั้ง สนับสนุนให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม เพื่อก้าวไปสู่สังคม Broadband โดยคำนึงถึงความเป็นกลางทางเทคโนโลยี จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานไว้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนามาตรการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นพื้นฐานสำคัญของโครงข่ายและบริการในอนาคต

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีมาตรการการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยี ในกลุ่มเทคโนโลยีด้าน Broadband Wireless Access, Short range communication, Optical communication และ Next generation network (NGN)

แนวทางการดำเนินงาน

1. สร้างองค์ความรู้ในด้านการติดตามแนวโน้มเทคโนโลยีและวิเคราะห์เทคโนโลยีทางเลือก (Technology Foresight) อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง
2. สร้างเครือข่ายและสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในสาขาที่เป็นยุทธศาสตร์
3. เผยแพร่ Technology Foresight

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาหลักเกณฑ์การกำกับดูแลให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเทคโนโลยี

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีแนวทางและมาตรฐานทางเทคนิคที่จำเป็นเพื่อให้อุปกรณ์และบริการโทรคมนาคมสามารถใช้งานติดต่อกันได้ (Interoperability)

แนวทางการดำเนินงาน

1. กำหนดและปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำกับดูแลให้สอดคล้องกับการส่งเสริมให้เกิดเทคโนโลยีใหม่
2. ศึกษาและวิจัยเชิงนโยบายเพื่อการออกหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีรายงานและผลงานการวิจัยและพัฒนาที่ทันต่อความต้องการของผู้ใช้งาน

2. มีประกาศหลักเกณฑ์ หรือ มาตรฐานทางเทคนิคที่จำเป็นเพื่อให้เกิด Interoperability

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีแนวทางในการเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าด้านเศรษฐกิจและสังคม
2. ประชาชนมีทางเลือกเพิ่มมากขึ้นในการใช้บริการโทรคมนาคมด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม

8. ด้านการพัฒนาองค์กร

8.1 บริบทการเปลี่ยนแปลงและผลต่อการพัฒนาองค์กร

ด้านกฎหมาย

- มีการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายในระดับโครงสร้าง เริ่มตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พุทธศักราช 2550 มาตรา 47) อันจะนำไปสู่การแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (พ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พุทธศักราช 2543 และพ.ร.บ.การประกอบกิจการโทรคมนาคม พุทธศักราช 2544) และจะทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนในระดับโครงสร้างขององค์กรกำกับดูแลที่ต้องรวมทางด้านโทรคมนาคม วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เข้าด้วยกันเป็นองค์กรเดียว
- ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน กทช. ตามกฎหมายฉบับที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน (พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พุทธศักราช 2543 มาตรา 58) มีอยู่จำกัดมาก นั่นคือ กำหนดให้สำนักงาน กทช. ทำหน้าที่เป็นเลขานุการของ กทช. ซึ่งไม่เอื้อต่อการสร้างความเข้มแข็งขององค์กรและความต่อเนื่องในการทำงาน

ด้านบุคลากร

- โครงสร้างบุคลากรของสำนักงาน กทช. ยังไม่สอดคล้องกับภารกิจหน้าที่ตามกฎหมายทั้งในด้านอัตรากำลังและความสามารถในเชิงวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคม
- บุคลากรมีประสบการณ์และพื้นฐานความรู้ทางเทคนิคโทรคมนาคมดีพอควร หากแต่ขาดประสบการณ์การทำงานกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคม ซึ่งเป็นบทบาทที่มีขอบเขตภารกิจกว้างขวางมากขึ้นตั้งแต่การกำหนดนโยบายเพื่อวางรากฐานการพัฒนาให้แก่

อุตสาหกรรม การออกกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมและตรวจสอบบังคับใช้กฎเกณฑ์ดังกล่าว เป็นต้น ในภาพรวมของทั้งอุตสาหกรรม จึงต้องเพิ่มเติมทักษะการทำงานในลักษณะที่สามารถเชื่อมโยงและวิเคราะห์ประเมินข้อเท็จจริงหรือสภาพปัญหาต่าง ๆ ในภาพรวมอย่างเป็นระบบ และเพียงพอ

- มีความจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจและปลูกฝังค่านิยมร่วมขององค์กร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากร และสามารถกลายเป็นแรงผลักดันในการทำงาน ในที่สุด

ด้านระบบงาน

อยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เอื้อต่อการดำเนินงานในรูปแบบขององค์กรอิสระที่มีความ เป็นกลาง โปร่งใส และมีประสิทธิภาพ และต้องสร้างให้เกิดความชัดเจนในระบบงานที่เกี่ยวข้องในมิติต่าง ๆ อาทิ

- ระบบบริหารจัดการงบประมาณ
- ระบบบริหารงานจัดซื้อจัดจ้าง ทั้งในส่วนของการจ้างที่ปรึกษาหรือหน่วยงานภายนอก และการจัดซื้อพัสดุครุภัณฑ์
- ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศสนับสนุนของภาคอุตสาหกรรม ซึ่งจะเป็พื้นฐานในการทำงานวิเคราะห์วิจัยเพื่อการตัดสินใจเชิงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลในแง่มุมต่าง ๆ
- การสร้างและส่งเสริมให้เกิดส่วนงานที่ทำหน้าที่เป็นมันสมองขององค์กรอย่างแท้จริง ซึ่งบทบาทของหน่วยงานนี้จะสร้างความเข้มแข็งในเชิงวิชาการให้แก่องค์กรและเป็นรากฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กรต่อไป
- ระบบการควบคุมภายในซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการในช่วงเริ่มต้นและจำเป็นต้องพัฒนาให้มีความสมบูรณ์ต่อไป

อื่น ๆ

- เครื่องมือสนับสนุนการกำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมายยังขาดความสมบูรณ์
- โครงสร้างองค์กรที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่เอื้อต่อการทำงานกำกับดูแลที่ค่อนข้างเบ็ดเสร็จในตัวเอง

ประเด็นท้าทาย

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดให้รวมองค์กรกำกับดูแลทางด้านวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กับด้านโทรคมนาคมเข้าด้วยกัน จึงมีความจำเป็นต้องจัดทำแผนการเตรียมการรองรับการรวมองค์กรดังกล่าวที่จะมีการกิจการตามบทบาทใหม่ขยายเพิ่มขึ้น อันจะมีประเด็นต่อเนื่องตามมาอีกมากมาย เช่น เรื่องโครงสร้างอัตรากำลังของบุคลากรด้านต่าง ๆ โครงสร้างการบริหารงานภายในที่ซับซ้อนมากขึ้นตามภารกิจ เป็นต้น

2. ความคาดหวังของผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholders) ในอุตสาหกรรมน่าจะสูงขึ้นหลังจากสำนักงานดำเนินงานมาแล้วประมาณ 3 ปี เพราะถือว่าผ่านช่วงการวางรากฐานขององค์กรมาระยะหนึ่งแล้ว จึงควรพร้อมที่จะผลักดันนโยบายต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนมากขึ้น ขณะเดียวกันการที่เทคโนโลยีโทรคมนาคมเปลี่ยนแปลงรวดเร็วบุคลากรของสำนักงานจำเป็นต้องก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้ทันทั่วทั้ง

ความเปลี่ยนแปลงและประเด็นท้าทายดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนองค์กร เพื่อให้ให้สนองต่อการเปลี่ยนแปลงและความต้องการในการสนับสนุนการพัฒนากิจการโทรคมนาคมของประเทศ จึงจำเป็นต้องกำหนดแนวทางการพัฒนาองค์กรไว้ในแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมนี้

8.2 ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงาน

เพื่อเร่งพัฒนาสู่องค์กรกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมโทรคมนาคมของประเทศที่มีมาตรฐานและได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง อีกทั้งบุคลากรมีความภาคภูมิใจในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานไว้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การสร้างองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นให้แก่องค์กรและบุคลากร

เป้าหมายยุทธศาสตร์

บุคลากรในทุกระดับมีศักยภาพและขีดความสามารถในการตอบสนองต่อภารกิจที่แตกต่างหลากหลายได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้ง พร้อมกับสร้างองค์ความรู้ให้อยู่กับองค์กรเพื่อพัฒนาสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

แนวทางการดำเนินงาน

1. สร้างและพัฒนาองค์ความรู้ให้กับองค์กรเพื่อให้บุคลากรโดยรวมเข้าถึงได้ โดยการสร้างระบบฐานข้อมูลและภูมิสารสนเทศทางโทรคมนาคม ระบบห้องสมุดสารสนเทศโทรคมนาคม ระบบสนับสนุนการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างบุคลากรภายในสำนักงาน

2. จัดทำแผนอัตรากำลังที่เหมาะสมสำหรับงานด้านโทรคมนาคมในภาพรวมซึ่งต้องสอดคล้องกับความจำเป็นตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด รวมถึงการปรับสัดส่วนของบุคลากรให้มีพื้นฐานความรู้

และทักษะในสัดส่วนที่สมดุลกับภารกิจแต่ละด้าน ในมุมมองของพื้นฐานการศึกษาและในมุมมองของทักษะตามลักษณะงาน

3. จัดทำแผนอัตรากำลังทางเลือกรองรับการปรับเปลี่ยนองค์กรตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

4. สร้างกลไกสนับสนุนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีระบบฐานข้อมูลและภูมิสารสนเทศทางโทรคมนาคม ห้องสมุดสารสนเทศ โทรคมนาคม

2. มีการปรับพื้นฐานความรู้และทักษะของบุคลากรให้สอดคล้องกับภารกิจมากขึ้น

3. มีเครือข่ายพันธมิตรกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีขอบเขตของความร่วมมือที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรและธรรมาภิบาล

เป้าหมายยุทธศาสตร์

องค์กรได้รับความเชื่อมั่นและการยอมรับจากภาคธุรกิจและผู้เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง รวมทั้งบุคลากรขององค์กรมีความภาคภูมิใจ มีขวัญและกำลังใจที่ดีในการทำงาน ทั้งนี้ โดยการดำเนินการผ่านการเสริมสร้างธรรมาภิบาลและปลูกฝังวัฒนธรรมการทำงานที่ดีงามและสร้างสรรค์

แนวทางการดำเนินงาน

1. สร้างความเป็นกลางอย่างเข้มแข็งให้ผู้เกี่ยวข้องยอมรับในการทำหน้าที่

2. การบริหารจัดการงบประมาณอยู่บนหลักของความคุ้มค่า โปร่งใส และตรวจสอบได้ มีการกำหนดวินัยทางการเงิน (Financial Discipline) สำหรับองค์กร

3. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงและเป็นระบบให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน แต่ทั้งนี้การตัดสินใจต้องอยู่บนพื้นฐานของการรักษาประโยชน์สาธารณะเป็นที่ตั้ง

4. สร้างระบบการควบคุมภายในที่ดีโดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน รวมถึงการเสริมสร้างศักยภาพของหน่วยงานตรวจสอบภายในที่เป็นอิสระจากสำนักงานให้สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

5. การปลูกฝังค่านิยมหรือวัฒนธรรมการทำงานอย่างมืออาชีพ และทำให้บุคลากรเชื่อมั่นในระบบ

6. สร้างขวัญและกำลังใจ ความภาคภูมิใจของบุคลากร

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. มีการบริหารจัดการงบประมาณโดยยึดหลักการมีวินัยทางการเงิน (Financial Discipline) และเปิดเผยต่อผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีรายงานทางการเงินที่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนด
2. มีการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับของผู้เกี่ยวข้อง
3. ข้อสังเกตหรือข้อท้วงติงที่มีนัยสำคัญของรายงานการตรวจสอบว่าด้วยกระบวนการควบคุมภายในของสำนักงาน กทช. จากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ลดลงตลอดช่วง 3 ปีของอายุแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมฉบับนี้
4. ผลการสำรวจ Climate Survey ประจำปีเกี่ยวกับบรรยากาศการทำงาน ทัศนคติที่มีต่อองค์กรและผู้บริหารปรากฏระดับความพอใจไม่ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเสริมสร้างกระบวนการบริหารจัดการและการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมายยุทธศาสตร์

มีกระบวนการบริหารจัดการทั้งในส่วนของการให้บริการ การติดตามกำกับดูแลผู้ประกอบการ การจัดการโครงสร้างองค์กรและบุคลากร ตลอดจนระบบสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้องค์กรทำหน้าที่การเป็นผู้กำกับดูแลได้อย่างดีและเป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมากที่สุด

แนวทางการดำเนินงาน

1. เสริมสร้างระบบการให้บริการให้มีความสะดวก คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ มีกระบวนการที่ชัดเจน ถูกต้องและรวดเร็ว รวมทั้งมีการจัดทำคู่มือการทำงาน (Work Manual) แต่ละประเภท
2. สร้างระบบกำกับดูแลและบังคับใช้กฎเกณฑ์ให้มีประสิทธิภาพ มีการนำแนวคิดของระบบ Risk-based Approach มาปรับใช้เพื่อประเมินผลกระทบของการให้บริการของผู้ประกอบการทำให้สามารถจัดลำดับความสำคัญในการใช้ทรัพยากรเพื่อการกำกับดูแลและตรวจสอบตามระดับความเสี่ยงและผลกระทบ
3. เสริมสร้างระบบบริหารงานภายในองค์กรและปรับโครงสร้างองค์กรให้เอื้อต่อการทำงานที่คล่องตัว มีประสิทธิภาพ มีการกระจายอำนาจทางการบริหารอย่างเหมาะสม
4. สร้างระบบบริหารทรัพยากรบุคคลที่เอื้อต่อการสร้างขวัญกำลังใจเพื่อรักษาบุคลากรที่มีความสามารถไว้กับองค์กร มีการนำระบบประเมินผลที่อิงกับผลการดำเนินงานมาใช้อย่างเต็มรูปแบบ

5. สร้างระบบสนับสนุนการทำงานอื่นที่จำเป็น รวมถึงการจัดหาอุปกรณ์ในการทำงาน ตรวจสอบและอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในการทำงาน มีการนำระบบ IT มาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด

ตัวชี้วัดและเป้าหมายการดำเนินงาน

1. ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในการให้บริการของสำนักงาน ไม่ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย
2. มีการกำกับดูแลเท่าที่จำเป็น (Light-handed Approach) กับผู้รับใบอนุญาตอย่างเต็มรูปแบบ และเป็นระบบ
3. โครงสร้างองค์กรได้รับการปรับเปลี่ยนในทิศทางที่สามารถตอบสนองต่อภารกิจอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ
4. มีการนำระบบ IT และระบบการบริหารงานสมัยใหม่ที่มุ่งผลสำเร็จของงาน (ระบบการบริหารเชิงกลยุทธ์) มาปรับใช้อย่างเต็มรูปแบบ
5. มีสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ในการดำเนินงานและให้บริการอย่างเพียงพอ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ :

1. องค์กรมีบุคลากรที่มีศักยภาพ มีองค์ความรู้เพียงพอในการทำงานกำกับดูแล และสามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในเทคโนโลยีโทรคมนาคม ซึ่งจะทำให้ สามารถตอบสนองความต้องการในภาคอุตสาหกรรมโทรคมนาคมได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที อันจะช่วยลดการเสียโอกาสในการทำธุรกิจและการแข่งขันของผู้ประกอบการ เป็นการเพิ่มทางเลือกในการให้บริการให้แก่ประชาชน
2. การจัดสรรและการใช้ทรัพยากรโทรคมนาคมเป็นไปด้วยความเหมาะสม คุ่มค่า มีประโยชน์ต่อสาธารณะมากที่สุด
3. สร้างองค์ความรู้ให้อยู่กับองค์กร ทำให้องค์กรมีจุดแข็งและดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาว แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในระดับนโยบายอันจะเป็นการช่วยลดความเสี่ยงให้แก่องค์กรด้วย
4. สร้างความมั่นใจและความเชื่อถือจากสาธารณะให้เกิดขึ้นแก่องค์กรซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับในการทำหน้าที่ขององค์กรในระยะต่อ ๆ ไปด้วย
5. ลดความเสี่ยงให้แก่องค์กรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง อันเนื่องมาจากการทำหน้าที่
6. สร้างขวัญและกำลังใจที่ดี สร้างความภาคภูมิใจในตัวเองให้แก่บุคลากร
7. การให้บริการแก่ผู้ประกอบการมีความรวดเร็ว มีระยะเวลาที่แน่นอนมากขึ้นซึ่งความแน่นอน (Predictability) จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถวางแผนทางธุรกิจได้ง่ายขึ้น ลดการเสียโอกาสและช่วยเพิ่มศักยภาพการแข่งขันโดยอ้อม
8. ช่วยให้การให้บริการของผู้ประกอบการอยู่บนพื้นฐานของกฎหมายอย่างแท้จริง มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมมากขึ้น

9. ทำให้การบริหารงานภายในมีความคล่องตัว บุคลากรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะเอื้อต่อการผลักดันเป้าหมายด้านอื่น ๆ ให้ไปสู่จุดหมายรวดเร็วขึ้นด้วย
10. ลดผลกระทบที่อาจเกิดจากกฎเกณฑ์ที่ปฏิบัติได้ยาก เป็นภาระที่ค่อนข้างสูงแก่ผู้ประกอบการและบุคลากรที่ทำหน้าที่กำกับดูแล โดยที่ภาระที่เกิดแก่ผู้ประกอบการท้ายที่สุดจะถูกถ่ายโอนสู่ผู้ใช้บริการ
11. บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการทำงาน มีความภาคภูมิใจที่สามารถใช้ความรู้ความสามารถได้เต็มที่มากขึ้น
12. ลดความเสี่ยงขององค์กร ลดความผิดพลาดในการทำงาน (Operational Risk)